

Gezinshuis biedt jonge moeder rust en structuur

Een kind moet kind kunnen blijven

Ilène Maria werkt sinds september 2014 als gezinshuisouder. Ze woont met drie jonge moeders van respectievelijk vijftien, zestien en zeventien jaar en hun baby's in huis. Haar negentienjarige dochter woont ook thuis.

'Ik vind dat ieder kind een gelijke en eerlijke kans verdient. Als gezinshuisouder kan ik de jonge moeders en hun kinderen deze nieuwe kans bieden: een stabiele basis van waaruit de meisjes hun leven met een kind kunnen opbouwen.

Dat begint met het aanbrengen van een dagritme. De meeste meiden willen het liefst de hele dag thuisblijven met hun kindje. Dus ik zorg dat ze hun bed uitkomen. Ik motiveer ze voor school, we koken samen en we praten veel. Over basale dingen: hoe maak je een fles klaar? Wat doe je als je kindje huilt? Maar we praten ook over relaties en anticonceptie. De achtergronden van de meisjes zijn verschillend. De een kan al veel zelf en leert snel. De ander kan niet koken, heeft nooit leren wassen en is al een tijd niet naar school geweest. Mijn aanpak verschilt dus per jonge moeder.'

Afgerekend

Ilène kan dit als gezinshuisouder niet alleen doen. Ze heeft veel contact met de hulpverlener van Altra. Ilène: 'Ik geef alle verbeterpunten door, zodat de hulpverlener daar ook mee aan de slag kan. Samen brengen we de meisjes in beweging. Dat is soms lastig. Niet in de laatste plaats omdat het systeem

In een gezinshuis voor jonge moeders wonen drie meiden met hun kind bij een gezinshuisouder. De moeders krijgen dagelijkse begeleiding en coaching van de gezinshuisouder en ambulante hulp van een hulpverlener van Altra. Het streven is dat ze er maximaal een jaar wonen. Daarna gaan de moeders meestal naar een kamertrainingscentrum of begeleid wonen. Altra heeft drie van deze gezinshuizen.

Ilène Maria

niet is ingericht op tienermoeders. Kom je een paar keer te laat op school, dan wordt je van school gestuurd. Maar stel je eens voor: je bent zestien jaar. Je kind huult de hele nacht vanwege doorkomende tandjes, maar je moet om half negen op school zijn. Douchen, eten, de fles geven, naar de opvang brengen. Na school meteen halen, koken, de laatste fles geven en hopen dat hij van nacht wel doorslaapt. Jonge moeders zouden daarom niet afgerekend moeten worden zoals andere pubers. Helaas gebeurt dat wel.'

Dwinaty (17) woont in Osdorp bij Ilène in huis. Op haar zestiende raakte ze zwanger van haar zoontje, die nu elf maanden is. Ze volgt nu de kappersopleiding, maar switcht volgend jaar naar zorg en welzijn.

'Ik heb er zelf voor gekozen om hier te gaan wonen, omdat ik wilde leren om meer dingen zelf te kunnen. In het weekend ga ik naar mijn moeder of tante. Naar omstandigheden vind ik het hier wel leuk.

Ilène leert me huishoudelijke dingen. Ze zorgt dat ik elke dag kook en goed eet. Vroeger at ik soms een paar dagen niet en dan weer wel. Ilène leert me ook dat ik zelf aangekleed moet zijn en gegeten moet hebben voordat mijn zoontje wakker is, zodat ik tijd voor hem heb. En ze let op de structuur. Ik heb een lijst waar precies op staat wat ik elke dag wanneer moet doen. Hoe laat ik moet opstaan, eten, was draaien, lunchen, thee drinken, slapen. Dat vind ik soms wel irritant. De hulpverlener van Altra spreek ik bijna iedere dag. Ik leer van haar hoe ik mijn financiën op orde krijg en ze helpt me als ik een brief niet begrijp. Ik bel haar ook als ik ergens mee zit. Mijn tip aan jonge moeders? Laat niemand zeggen hoe je je kind moet opvoeden. Als iedereen zich er de hele tijd mee bemoeit ga je twijfelen of je het wel goed doet. Vertrouw erop dat jij weet wat het beste is.'

Fiom helpt vrouwen een eigen besluit te nemen

Alice is een alleenstaande moeder van 37 jaar. Als ze weer zwanger wordt, weet ze niet wat ze ermee aan moet. Haar nieuwe vriend staat zacht gezegd niet te springen bij het idee vader te worden en de thuissituatie is verre van ideaal. Ze klopt aan bij Fiom voor hulp en advies. Daar zet Alice in een besluitvormingsgesprek alles op een rijtje. Ze kan hier in alle openheid haar gevoelens over de zwangerschap van alle kanten bekijken. Hoe voelt ze zich bij het idee het kind te krijgen, wat zijn haar gevoelens ten opzichte van abortus? Dit is heel verhelderend voor haar en uiteindelijk besluit ze de zwangerschap te voldragen. Een besluit waar ze nog steeds heel gelukkig mee is.

Alice is een gefingeerde naam.

'Ik vergeet nooit hoe opgelucht ik terugliep naar de metro na ons gesprek, toen abortus nog een optie was... Mijn hele zwangerschap had ik vast niet (emotioneel en praktisch) zo fijn doorlopen, als jij er niet geweest was.'

Uit een brief van een jonge moeder aan haar hulpverleenster van FIOM.

Behalve hulp aan (aanstaande) moeders, ondersteunt Fiom ook zoekacties naar familieleden en helpt bij de verwerking van adoptie of abortus.